

לולה ט וולה ט

קליף ריצ'רד בעקבות ישו

קליף בירושלים

שם קיבל את חינוכו בבית-ספר תיכון ל- נערים שאינם חקא מן המוכשרים ביותר. כאשר סיים את בית-הספר, קיבל עבודה כפקיד בחברה מסחרית.

באותה תקופה החל לומד לפרוט על גיטרה, והקים לעצמו להקה, לה קרא הדריפטרוס. הוא היה הזמר הסולן שלה וליוו אותו שני נערים, האחד על גיטרה והשני על תופים. תוך זמן קצר התפרסמה הלהקה באולמות הריקודים של עיר מגוריו הקטנה, והוא קיבל חוזה עבודה באחד ממועדוני הלילה של רובע סוהו.

שם גם הרכיב קליף את להקת הליחי המקורית שלו, הצליליות, בה היו חברים הנק מארווין, ג'ס האריס, ברוס וולש וטוני מיהאן.

כאשר החל את הקאריירה המסחררת שלו, החליטו אנשי יחסי הציבור שלו להעניק לו תדמית של טדיבויס. הוא גידל רעמת שיער, והקפיד ללבוש מעילי עור ומכנסי ג'ינס צרים ושחוקים. גם בסרט הראשון בו השתתף, גילם דמות של נער טרבים קשוח.

בני אנוש הם, מטיבעם, חוטאים. אין פירושו של דבר שבני-אדם רעים כולם. או שכולם רשעים. אבל כימעט כל בני התמותה מסרכים את דרכם, ומניחים ליצרם להובילם בדרך החטא — תחת ללכת בדרך אותה היתנה לנו האלוהים..."

מי אמר זאת? אחד הנשיאים? רב יהודי בדרשתו בבית-הכנסת? או אולי כומר קא- תולי בפני אנשי קהילתו? לא תאמינו: הדברים יצאו מפיו של קליף ריצ'ארד, כוכב הפופ הבריטי, מי שסימל, עד לפני זמן לא רב, בעיני מעריצים רבים, את חיי הוזהר וההוללות.

מה קרה לקליף ריצ'ארד, הצעיר צחור השיניים, שסיפור הצלחתו הוא אחד הכול- טים בעולם הפיומונים בעשור האחרון? כדי לעקוב אחר השינוי שחל בו ובהשקפת עולמו, עלינו לחזור למעלה משנתיים אחר- רנית, או, אולי, לשם הבהרה, לתחילת הקאריירה שלו, בקיץ 1958.

תדמית של

טדי-בוי

קליף ריצ'ארד נולד בהודו, להורים אנגליים, שהתגוררו בארץ זו לרגל עבודתו של ואש המשפחה. שנים אחדות לאחר הולדתו, חזר יחד עם הוריו לאנגליה,

***
א זדם השנים עשו את שלהם. קליף התבגר, ויחד עם זאת השתנתה תד- מיתו. אם מקום חליפות העור תפסו חלי- פות צד מגוהצות, ורעמת השיער קוצצה והפכה לחסרוקת רומאית קצרה. הוא הפ-

סיק אפילו להתבייש בקוצר ראיתו, והחל מרכיב מישקפי קרן עבים. כל זה היה שינוי חיצוני בלבד. השינוי הנפשי הגדול חל בקליף לפני קצת יותר משנתיים, זמן לא רב לאחר פטירת אביו. (אגב, אמו של קליף התחתנה שנית עם

הוא חזר לכאן? "אני לא יכול לשבת בחוץ יותר מדי זמן", הוא אומר. "ברגע שאג מרגיש שחוס הקשר עם ישראל מתדופף — אני חוזר ארצה. הרבה אנשים חושבים שבי- חוץ-לארץ הכל נוצף. סטויות. יש שלושה מרכזים בעולם השטעשועים: הוליווד, ניו- יורק ולונדון. כל שאר המקומות הם אפרי- רים ומשעממים..."

עתה, כשהוא שוב איתנו, מתכוון רן אלירן לקחת את הקהל הישראלי יותר בר- צינות.

התברר לי שמה שרוחק מן העין —

הצלחותיו של רן בחורל

רחוק מן האוזן, ואנשים כימעט שכחו אות- כאן, הוא קובל. "אני מכין כעת תוכנית יחיד חדשה, עם תזמורת ליווי של שבעה אנשים. הבאתי שירים חדשים, ואני מקווה שהם ילכו..."

חוץ מהשירים שהוא סחב מזמרים אחרים, יש לו הפעם גם שירים מקוריים שלו. אף פעם לא כתבתי פיומונים, הוא מס- ביר. "תמיד חשבתי: מי אני, ליד עגנון וביאליק? אבל באמריקה התחלתי פיתאום לכתוב. בהתחלה חרוזים לבנים ואחר-כך חרוזים ממש..."

אז בואו נחזיק לו אצבעות.

נושאים אישיים. על חוויות פנימיות. רן אלירן הוא אחד הזמרים הישראליים הבודדים שקשה לעמוד על אישיותו מתוך שיריו. צריך לראות אותו מופיע, כדי ל- התרשם מרמתו המיקצועית הגבוהה, ומ- הדרך בה הוא מבצע את הפיומונים שהוא בוחר לשיר. רק מי שראה אותו בהופעה אישית, יכול להבין מדוע כותבים עליו מבקרי הבידור בחורל כי "הוא מטוגל לכ- בוש את קהל האלברט הול בהרמת גבה", ואחרים מכנים אותו בשם "תום ג'ונס ה- ישראלי".

אז למה — אם הוא כלי-כך מצליח שם —

רן אלירן

נהגו הפרטי, שהוא בן גילו של קליף רי- צארד, והמוצא כיום את פרנסתו כנהג מכר- ית-קבורה). הוא גילה את הנצרות.

סיפוק בחיים

עם אלוהים

תגלית זו יצרה משבר חמור בחייו של קליף. הנאמדת ב-100 אלף לירות סטרלינג לשנהו — לעזוב את עיסקי הפיומונים, וללמוד בבית-הספר למוריית. הוא דיבר על כך ברצינות גמורה, ואף קבע תאריך מדוייק לפרישתו מעולם הפיומונים. אולם לאחר מכן חזר בו. "הגעתי למס-

קנה כי אם ברצוני להפיץ את רעיון הנצ- רות, אצליח לעשות זאת טוב יותר כאמן, מאשר כאדם מרטי, אמר.

את מעמדו להפצת השקפותיו הדתיות, הוא הקליט מיזמוריות ואף נשא דרשות ב- כנסיות.

לא עבר זמן רב וקליף הכיר את בילי גראהם, מטיף אמריקאי ידוע, המסתובב בעולם ונושא את דרשותיו התיאטרליות באולמות ציבוריים. בילי ראה את האפש- רויות העצומות הגלומות בקליף, כמדיום להפצת דיעותיו דרך עולם השעשועים, וכך נולד הסרט הראשון איתו ניסה קליף למ- שא שליחות מיסיונרית.

לשם הסרט היה שניים בפרוטה, והוא סיפר, רחמנא ליצלן, על נער המבקש מנע- רתו לשכב איתו לפני הנשואין. הוא מת- תר על דרישתו זו לאחר שהוא מגלה כי החיים עם אלוהים, גורמים סיפוק הרבה יותר גדול מאשר החיים עם נערה.

קליף היה כלי-כך עסקו בדתו של ישו, עד שמעריציו הלכו והשתכחו מליבו. החווה עם חברת התקליטים חייב אותו להמשיך ולהקליט פיומונים חדשים, אולם לא היה לו ראש לזה. התוצאה היתה בלתי נמנעת — הפופולאריות שלו ירדה פלאים.